

SM -82

AV*

Danny Mahr

VÄRLDSREKORD I LÄNGD

"Det där var långt!.. "vilket flyt.." "rekord..." Är det världsrekord? Hela SM-gänget trängdes kring måttbandet efter Pål Broströms härliga klipp. Till slut uppmättes kastet till 152, 45. Entusiasmen svalnade en aning eftersom de flesta tyckte sig minnas att rekordet, följde mot vinden med en fastback, var metern längre. Först efter SM kom beskedet - Pålle har världsrekordet med fem centimeter till godo! Sverige har fått sitt första

Intresset är alltid på topp när någon har kastat långt. Bild: Guran.

seniorvärldsrekord - tillika i en av de mest prestigefyllda grenarna. Härligt Pålle!

Det kastet är kanske det som mest ettsat sig fast på näthinnan från SM. Ett SM som trots fina resultat får sägas vara representativt för ett mellanår som 1982.

GAMLA KVALSYSTEMET TILLBAKA?

Till att börja med blev inte distriktsmästerskapen den framgångsrika förbundet räknade med. Det är för tidigt att i maj/juni (oftast under bara en helg) avgöra vilka som ska få chansen. Till min glädje lutar det åt att det gamla kvalsystemet återinförs. Efter tre tuffa kval var det i varje fall dags för de lyckliga 100 att samlas på Rossta gårde i Örebro. Efter en månads sol och stiltje slog vädret om och friska vindar blåste över fälten. Naturligtvis gladdes det längdödsarna. Närmare 100 meter krävdes bara för att gå till andra omgången. En och annan "putsade" sina personbästa med 30 meter eller mera...

Sämre beställt var det med DDC och precision som stundtals hotade att blåsa sönder. Trots detta flöt tävlingarna mycket bra, främst tack vare den förträffliga organisationen. Arrangerande SFMSC lyckades verkligen med det omöjliga - att få tidsschemat att stämma utan vare sig seg väntan eller onödigt jäkt. Serveringstältet stort som ett mindre cirkustält, var en perfekt samlingsplats. Fyllt med mat och dryck och ett gäng både tävlande och icke tävlande funktionärer som ständigt ställde upp. All heder åt dem som såg till att göra SM till den hittills mest välarrangerade.

PÖANGJAKT

Ändå infann sig den genuina SM-stämningen bara glimtvis. Som jag ser det har det flera orsaker. En är den utveckling som Putte Pet berörde i förra numret. Lekfullheten och skämten kring tävlingarna börjar alltmer ersättas av poängjakt och resultatfixering. Visst är SM för de flesta urladdningen efter ett års träning. Men trots allt är resultaten bara en del av tävlingarna. Ett litet exempel: var har den spontana fristilen tagit vägen?

Världsmästare Broström. Bild: Stig Flodén.

Under veckan såg man ytterst sällan några som lattjade improviserat. Håller möjligen tankesättet att inte visa konkurrenterna vad man kan före tävlingen på att vinna insteg? Eller är folk rädda för att "göra bort sig" eftersom de inte kan så förfärligt mycket? Exemplet kunde mångfaldigas. Det finns anledning att varna för den utvecklingen. På sikt kan den slå undan en av hörnstenarna inom sporten: känslan av "The frisbee family", gemenskapen och samarbetet.

En annan orsak var den spridda login. Visst var det skönt att slippa sova i en svettig gymnastiksal i en vecka. Men nackdelen kvarstår - Sammanhållningen blev lidande.

Att Mr frisbee själv, Micke Hjärtsjö, för första gången missade SM var tråkigt. Förutom den rent sportsliga förlusten, där bl a den sjunde raka precisionfinalen låg inom räckhåll, märktes det tydligt vilken färg Micke sätter på tävlingar. Välkommen tillbaka nästa år.

Det är också 1981 års vinnare, Tommy Viklund som inte fick ledigt från kronans vadmal, och Agneta Fugelsang som måhända kände favoritskapets börda som alltför tung.

RULLSTOLSLOPP

Men nog med gnäll. Varför inte övergå till onsdagskvällens lagstafett som blev en hejdundrande skrattsuccé. Mangon och ättikan flödade när deltagarna krypande förflyttade sig så gott det lät sig göras. Rullstolsloppet utgjorde kulmen. Med förbundna ögon till dånande skrattsalvor kryssade föarna mellan "portarna" medan stackarna i

rullstolarna (med hörlurar på) vrålade riktningen. Västervikarna och Bosse Jonsson stod till slut som segrare sedan de för säkerhets skull slagit till bromsarna på de andra rullstolarna...

GOLFEN

Torsdagen dominerades av golf. Den lummiga parkbanan fick klart godkänt betyg av de flesta spelarna, även om många tyckte att några hål kunde fått en lite annorlunda utformning. I tävlingen tog Michael **Belaew** kommandot från början och höll sig i täten fram till finalen.

Men i finalen, som avgjordes i hällande regn, föll han ifrån och slutstriden kom att stå mellan Jonas Bengtsson och Mats Löf. Störst kyla visade den store lille golfaren från Bromma med sina nästan kusligt exakta forehandkast som med ett kast till godo tog hem segern sedan Mats Löf bl a missat ett dogleg. Naturligtvis blev det ett segerdopp i Svartån.

Välkomna tillbaka, Micke, Agneta Bilder: Guran.

En som vägar - Tomas Andersson. Bild: Stig Flodén.

Tommy Viklund tvingades lämna ifrån sig mästartiteln utan strid. Militärerna tyckte han skulle strida på annat håll istället, och vägrade släppa loss honom till SM. Bild: ?

PRECISION

Precisionsfinalen saknade till en början sin vanliga thrillerbetonade spänning. När ett par vanligtvis säkra kort slagit knock på sig själva stegade Jonas Löf fram och satte 17. Säker vinst, trodde många. Men då siste man, hemmasonen, "Huden", började med att sätta nästan alla från sidorna anade publiken sensation. Om han själv började tänka på detta vet jag inte, men han stannade på 14 och blev tvåa. Ändå vackert!

LÄNGD

Längden blev som alla förstår en härlig kraftmätning. Men felmarginalerna var ändå ytterst små. Exempelvis gick inte de två senaste årens mästare, Christophe Schött, vidare till semifinalen. Det krävdes cirka 110 meter.... Hade någon vågat förutspå detta under 1976 års SM hade vederbörande blivit idrottförklarad.

Kul att det äntligen slog till för Be-laew i en SM-final. Tidigare under veckan hade han träningskast på uppemot 180 meter. Trots att hans ryggskada ofta hindrade honom från att ta i mer än till 70-80 procent. Det ni! Glad blev också totalisatorhållare Boo Jonsson, som hade förlorat stora summor om otippade Pål Broström vunnit... Bland tjejerna hade nog knappast Anna Sjöblom själv räknat med att vinna. Det visade hennes spontana glädjetårar. Grattis!

Mats Strömgren lyckades bra i golfen. Bild: Stig Flodén.

DDC

På tjejsidan har också DDC'n gått framåt sedan förra året. Taktiskt spelande Åsa Holmquist och Cicci Laurén vann i två raka set över Haninges nya stjärnskott Barbro Långgjuht och Karin Karlsson. Haninge tog revansch genom Thomas Lindell och Sven-Ove Kronfjäll som finalbesegrade Brunnas Göran Söderquist och Per Holmberg. Något skönspelellät inte blåsten, och taktiken blev att försöka bränna ut motståndarna. Redan från början satt TL/S-OK's brännare något säkrare och resultatet blev också 2-0, fästän matchen i ett skede såg ut att kunna vända.

JUNIORVÄRLDSREKORD I TRC

Trots intensiva påtryckningar hade inte massmedia uppmärksammat SM i någon nämnvärd utsträckning. Förutom tävlande och anhängarna hade inte många hittat till gärdet. SCF-finalen, normalt en publiksuccé, passerade därför ganska oförmärkt. Bo Lennart "Matkassen" Arvidsson behärskade de starka vindarna bäst och vann före Roger Magnusson

Christophe tar i för kung och fosterland, men räcker ändå inte riktigt till. Bild: ?

efter en serie jämna kast. Roger kunde dock trösta sig med junior-världsrekordet i TRC som han övertog från Erik Textorius. Det nya lyder på 63,70.

Apropå rekord led alla med Ola Leffler sedan han missat sitt 16-sekunders kast. Just som han ska ta den snubblar han på en väska bredvid de sittande funktionärerna. Inget slarv alltså, utan ren otur. För skrällen i SCF svarade veteranen Putte Petersson, som genom sin finalplats gav vadhållningsledningen skrämselhicka genom sina odds....

FRISTIL

Finaldagens ojämna väder gjorde att fristilen fick flyttas inomhus, enligt känt mönster från 1980. Nu blev det inte samma stämning, även om standarden stundtals var hög.

I stället inträffade det tråkiga att det efter tjeffinalen framfördes miss-tankar från många håll om mygel och plötsliga regeländringar. Om detta är sant eller ej ska inte spekuleras i här. Det räcker med att konstatera att intermezzot var ett faktum. Förhoppningsvis leder det till förnyade diskussioner kring bedömningen. Trion Karin Palmberg, Kristina Gillin och Cicci Lundberg fick de flesta domarrösterna före Åsa Holmquist och Cicci Lauren.

Årets stora nyhet på fristilssidan var just tripplarnas återkomst. "Gang of pingst", Broström-Andersson-Palmberg, visade hur ett program både kan vara underhållande och roligt. Sjögren-Blom visade att de kan etablera sig i toppen, dit Ljungstöm-Vinberg och Löf-Löf redan hör. Men många anade att Wahlquist - Uggla - Schött skulle bli främsta hotet mot favoriterna. Finalens suverän visade sig bli Henrik Uggla. Hans enastående piruetter, stillrena avslutningar och det faktum att han inte tappade frisbeen ställde honom i en klass för sig. Men det är sällan att alla i en trio har en perfekt dag samtidigt. Sist på plan gick Janson-Ekman-Rösmark ut med ett solitt program ur sitt omfångsrika register. Säkert och rutinerat! Den segern var efterlängtat efter många år i fristilstoppen.

"Bolla-Bolla" blev till slut 3:a i SCF och lyckades även bra i precisionen. Bild: ?

VINNARNA

Att Peter Jansson skulle återta tronen stod klart relativt tidigt. De närmast följande hade sina mindre bra dagar, och det duger inte om man ska slå jämne PJ, som bara missade i SCF.

Mycket riktigt blev förhandstippade Cicci Laurén svensk mästarinna. Men Haningetjeyerna visade att de är på stark frammarsch. Bl a vann Karin Karlsson både precision och Golf. DISCATHON

En av aspiranterna på herrsidan, Göran Nordquist, fick ett "tröstpris" då han vann discathon. Många var nyfikana på grenen. Självt föredrog jag att titta på, och vad jag såg imponerade inte. En gren som tar så lite hänsyn till frisbeens grundläggande egenskaper och

Cicki Lundberg tog guld i fristil och brons i precision. Bild: ?

kvalitéer har jag inget till övers för. (För de ovetande går det ut på att kasta en (eller flera) disc(ar) utmed en ippgjord bana på någon kilometer. Skyltar talar om hurvida frisbeen ska kastas på den ena eller andra sidan om ett visst träd etc. Banan ska avverkas på kortast möjliga tid, och i mål är man då dissen kastas in i målområdet.

Kanske har discathon sitt berättigande som "plojgren", Men någon framtid spår i alla fall inte jag den.

KASTA PÅ SKOJ ?

En förhoppning inför nästa säsong är att fler, både nya och gamla, ansikten dyker upp på tävlingsarenorna. Många utövare föredrar att inte tävla, eller har lagt av med tävlandet. Skälen (ofta ursäkterna) är många, Men ideligen stöter man på inställningen att tävlingar är så blodigt allvar att personen i fråga inte vågar eller tilltror sig ha kapaciteten.

Därför var det välgörande att under SM höra Boa Wahlqvists åsikt. Han undrade varför de övriga i Arvand inte ställer upp längre. "Nja, de nöjer sig med att kasta lite på skoj", försökte jag. "Är det inte det man gör på tävlingar" blev svaret. Väl mött på 1983 års tävlingar och andra evenemang!

1982 års Champions: Cicci Laurén & Peter Jansson. Bilder: CL-?, PJ-Bagarn.

Fristil på akrobatnivå. Bild och akrobat: ?

FRI-SM

AV JAN EKMAN

FRI (Fristilarnas Intresseorganisation) höll 4 - 5 september för andra gången sina årliga sommarmästerskap. Platsen för arrangemanget var Humlegården, som är idealisk för en tävling med sina underbara gräsmattor, och dessutom är belägen mitt i huvudstadens kärna.

DÅLIGT VÄDER

När vi nu hade en schysst gräsmatta var det bara att hoppas på bra väder, för då skulle omständigheterna för fristil vara perfekta. Tyvärr gick inte förhoppningen om bra väder igenom när det gällde första tävlingsdagen. Hela natten innan och på förmiddagen stod regnet som spön i backen och underlaget blev halt och mycket svårt att fristila på.

SPELARNÄ HÅLKADE OCH FÖLL

Försöken bjöd därför inte heller på något spel av högre klass. Årligt talat var det nästan omöjligt att klara av något. De som tittade på rutinerna skrattade mest åt spelarna som halkade och ibland t o m föll omkull.

BÄTTRE VÄDER UNDER FINALDAGEN

Som kompensation för lördagens regn och kyla bjöd vådrets makter på sol och värme på finaldagen. Nu var det bara att hoppas på att det skulle komma lite publik. Arrangörerna hade nämligen gjort PR-tör evenemanget genom affischer på stan och information i lokalradion. Internt förekom också vadslagning om hur mycket folk som skulle komma (buden varierade från 15-600).

HETASTE KOMBINATIONSTÄVLING

Som uppvärmning inför finalerna kördes en "hetaste kombinationstävling". Den-

na halvyseriösa skojgren går till på följande sätt. Spelaren får tre försök på sig att göra en serie. Man gör ett försök och får stanna om man är nöjd, men om man vill prova igen med nästa försök får man inte gå tillbaka och räkna ett tidigare. Den vinnande kombinationen, inkluderande bl a en benöverdragare efter 3 varv stod hela fågeln Uggla för, som därmed försvarade sin titel från förra årets tävling.

STÖRPUBLIK UNDER FINALERNA

Från "hetaste kombinationstävlingens" början och fram till den utannonserade tiden för finalen kom det en ständig ström av människor från tunnelbanan upp till tävlingsplatsen. När trippelklassens final påbörjades beräknades åskådarsantalet till närmare 600 personer.

LYCKAD DEBUT

Första trippeln ut bestod av Sjögren/Ljungström/Johansson. Den sistnämnde gjorde i och med FRI-SM sin tävlingsdebut och Lasse visade prov på fint spel. I övrigt bör nämnas att de 3 erhöill mycket applåder för sitt spontana spel och improviserade co-ops.

HÖGKLASSIG FINLÄNSK FRISTIL

Ut som andra konstellation gick Finlands två bästa fristillare tillsammans med Åke Vinberg. Finländarnas högklassiga fristil visar att de inte ligger speciellt långt efter de allra bästa svenskarna. De tre bjöd på mycket bra individuellt spel, men deras rutin saknade nästan helt co-ops.

TREDJE TRIPPELN BJÖD PÅ FART OCH FLÄKT

Sist ut i finalen var Uggla/Rösmark/Ekman, som till skillnad från de två tidigare nämnda tripplarna hade förberett sig och tränat in lite co-ops. Detta märktes tydligt. Deras rutin var det fart och fläkt i och att droppen endast var 4 till antalet gjorde inte saken sämre. Särklassigt individuellt spel bjöd de på, och då framför allt Henrik och Danne.

BÄTTRE TEMPO I PARFINALEN

Som andra och sista final för dagen gick den i parklassen. Deltagarna i den här klassen var fyra väl samtränade par. Av den anledningen visade de överlag upp bättre tempo än det som hölls av tripplarna.

PUBLIKEN TÄNDE TILL

Det fartfyllda fristilandet tände publiken som applåderade och i synnerhet trivdes och njöt av rutinerna. De fick se en mängd olika typer av fristil. Den hårda, nästan aggressiva power-stilen representerades av herrar Sjögren/Johansson.

BLANDAD KONFEKT

Akompanjerade av Bowius "Cat People" bjöd Mr Difficulty, alias Åke Vinberg och brush- och rullermästaren Patric Ljungström på blandad konfekt och fint precisionsspel.

Putte Ljungström och Åke Vinberg var framgångsrika under FRI-SM. Bild: Stig Flodén.

I Finlandsparet stöd Isola för teknikspelet och Ranta för det graciösa. Deras lättsmälta program gick också hem utroligt hos publiken. Välpolerade stilmässigt var även Ekman/Rösmark, vars flawfyllda rutin innehöll såväl bra co-ops som ett individuellt spel.

LYCKAD TÄVLING

Domarna fick en mycket svår uppgift då de skulle ranka paren. Ettan var enhällig, men mellan dom tre följande skiljde det endast en domarröst. Hela tävlingen måste anses lyckad och 1983 för vi hoppas blir ett lyckat år för FRI, SFF och hela vår sport.

RESULTAT

Par

- 1 Dan Rösmark/Jan Ekman
- 2 Pekka Ranta / Petri Isola
- 3 Åke Vinberg / Patric Ljungström

Trippel

- 1 Henrik Uggla / Dan Rösmark / Jan Ekman
- 2 Petri Isola / Pekka Ranta / Åke Vinberg
- 3 Lars Johansson/Patric Ljungström / Görran Sjögren

Jan Ekman vann både par & trippelklassen, och ser ut att tacka högre makten för hjälpen. Bild: Bagarn.

Tekning: Marlo